

τιμαρίου ἦτο μισθωμένον πρὸς τινὰ Μιχάλην ἐκ Βερώνας, ὁ ὁποῖος θέλων νὰ οἰκιοποιηθῇ δολίως τὸ τμήμα τοῦτο τοῦ τιμαρίου προεκήρυξεν ὅτι: ἐάν τις ἔχει δικαιώματα ἐπὶ τοῦ τιμαρίου ἢ εἰς τὰ ἀνήκοντα εἰς αὐτὸ κτήματα νὰ παρουσιασθῇ πρὸ τοῦ ρέκτορος Ρεθύμνου. Ἐπειδὴ ὁμοῦ ὁ Τζανάκης ἠγγόνισε τοῦτο, οἱ δὲ Μανώλης καὶ Γιαννούλης κατώκουν ἐν Χάνδακι, οὐδεὶς παρουσιάσθη ὅπως φέρει ἀντιρήσεις καὶ ὁ Μιχάλης κατέγραψε δι' ἑαυτὸν οἰκίας τινὰς κειμένας ἐν τῷ φρουρίῳ Μυλοποτάμου καὶ ἐν τῷ χωρίῳ Ἰλλούφια (Illufia)· ἐπίσης δὲ περιοχάς, χωράφια καὶ κήπους ἀνήκοντας εἰς τὸ τιμάριον τὸ ἀγορασθὲν ὑπὸ τοῦ Τζανάκη. Ἐπὶ τούτοις ὁ Τζανάκης ἐζήτησε νὰ πληροφορηθῇ τὰ δικαιώματα τοῦ τιμαρίου τούτου, τὰ ὁποῖα δολίως ἐσφετερίσθη ὁ Μιχάλης Νταβερώνας, παρουσιασθεὶς πρὸ τοῦ ρέκτορος Ρεθύμνου κατήγγειλε τὴν πρᾶξιν καὶ τὴν μεταγραφὴν τῶν κτημάτων. Ἀλλ' ὁ ρέκτωρ ἀπήντησεν, ὅτι ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου δὲν δύναται νὰ ἐπέμβῃ, διότι ἡ μεταγραφὴ ἐγένετο ἐπὶ τοῦ προκατόχου του. Ἦδη ὁ Τζανάκης Δάνδολος αἰτεῖται ὅπως ἀποδοθῇ εἰς αὐτὸν τὸ δίκαιον. Διὰ ταῦτα ληφθέντων ὑπ' ὄψει τῶν ἀνωτέρω καὶ τῆς γνώμης τοῦ εὐγενοῦς σερ Μάρκου Πολάνη, τέως ρέκτορος Ρεθύμνου, παραγγέλλεται εἰς τὸν ρέκτορα Ρεθύμνου, ὅπως παρὰ τὴν ἀνωτέρω μεταγραφὴν ὀφείλει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει τὰ δικαιώματα τοῦ Τζανάκη, ἐπὶ τοῦ τιμαρίου τούτου, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ ἀντιδίκου καὶ νὰ ἀποφασίσῃ. 1384, Ἰουλίου 15.

40

Περὶ προεξοφλήσεως τῶν ὀφειλομένων ὑπὸ τοῦ δημοσίου, τὰ ὁποῖα ἐπιτήδευοι προεξοφλοῦσιν ἀντὶ εὐτελοῦς ποσοῦ. Τοῦ λοιποῦ οἱ πιστωταὶ τοῦ δημοσίου δύνανται νὰ μεταβιβάσωσι τὰς ἀπαιτήσεις τῶν εἰς οἶον δῆποτε οἱ δὲ ταμίαι ὀφείλουσι νὰ προεξοφλῶσι ταύτας. Ἐπίσης διατάσσεται ὁ δούξ καὶ οἱ σύμβουλοι νὰ ἐκκαθαρίζωσι τὸ ταχύτερον τὰς ἀπαιτήσεις ταύτας, τηροῦντες σειράν, ἐξαιρουμένων τῶν στρατιωτῶν τῆς πολιτείας. Ἐπιβάλλονται ποιναὶ εἰς τοὺς παραβάτας. 1384, Ἰουνίου 27.

F^o 142to Millesimo trecentesimo LXXXIII, die XXVII Junij.

Capta. Cum multi nostri subditi insule Crete debentes habere pecuniam a communi et non ualentes eam habere, uendiderint et uendunt ipsam pro multo minus eo quod habere debent siue accipiunt mercationes uel per alium modum

5 translatant sua credita in alios, qui sciunt tenere modum habendi presto solutionem talium creditorum et hoc non sit bene iustum nec equum, quia aliqui non habent solutionem in totum et aliqui non possunt habere totum nec partem et propterea sit necessarium prouidere de remedijs opportunis; uadit pars quod ordinetur quod quilibet creditor nostri communis possit translatare suum credi-

10 tum in quemcumque sibi placuerit et per quemcumque modum, et camerarij nostri communis deinde possint et debeant recipere et scontare de dictis creditis in condemnationibus suis a quibuscunque habentibus de eis siue quia mutuas-

15 sent pecuniam communi uel aliter, siue quia translata fuissent in eos uel de nouo translarentur. Uerum pro imponendo citius finem talibus creditis mandetur duche et consiliarijs nostri Crete quod totum illud quod quomodolibet dare et distribuere ac dari et distribui facere debeant inter illos creditores per ratam secundum quod cuilibet tanget pro credito suo non intelligendo in hos soldados

nostros nec possint aliter dare uel dari facere alicui dictorum creditorum sub pena restituendi nostro communi totum id quod aliter dedissent uel dari fecissent et medietatem plus pro pena que diuidatur in tres partes, una sit aduocatorum nostri communis Veneciarum quibus hoc committatur, alia accusatoris si fuerit per quem ueritas habeatur et tertia sit nostris communis. Et si non fuerit accusator due partes ueniant in commune. Et ad similem penam incurrant camerarij deinde qui darent aliter quam ut dictum est et aduocatores communis Crete procedant contra dictos camerarios contrafacientes habentes partem quam haberent aduocatores communis Veneciarum procedentes contra ducham et consiliarios nostros.

41

Περὶ διαμετακομίσεως ἐν Κρήτῃ καὶ μεταφορᾶς εἰς Βενετίαν τῆς γράνα (βαφῆς). 1384, Ἰουλίου 14.

F^o 145^r

Millesimo trecentesimo LXXXIII, die XIII Julij.

Capta. Quod subueniatur mercatoribus nostris conuersantibus in partibus Crete quod eorum granas et alias res quas presentauerint a die primo Septembris usque diem VIII mensis Octubris proximi duche et consiliarijs Crete qui ipsas granas poni faciant sub suis clauibus et sigillo in bonis magazenis secundum usum possint facere conduci Venecias cum nauigijs disarmatis recedendo inde per totum mensem Octubris predictum soluendo nabula solita galearum que ueniant in nostrum commune uerum; debeant huiusmodi grane et res soluendo nabula suprascripta ut superius dictum est esse absolute a v pro centenario que soluuntur ad tabulam. Et debeant predictae grane et res quando applicuerint Venetias poni sub bulla extraordinariorum et capitaneorum postarum secundum ordines pridie captos super hoc.

42

F^o 157to Περὶ τῶν τεσσάρων πολιτῶν ἐκ Τενέδου, εὐρισκομένων ἐν Χάνδακι καὶ δυστυχούντων ἐλήφθησαν αἱ ἐξῆς ἀποφάσεις: Οἱ δύο πρεσβύτεροι (ἱερεῖς), ἐκ Τενέδου, εἶναι ἐλεύθεροι νὰ μεταβῶσιν ὅπου θελήσωσι πρὸς πορισμὸν τῶν τοῦ βίου. Ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους δύο λαϊκοὺς ὀνομαζομένους Ἰωάννην Παύλου, καὶ Θεόδωρον Ἀμάραντον, τοῦ μὲν πρῶτου τὰ κτήματα ἐν Τενέδῳ ἐξετιμήθησαν ἀντὶ ὑπερπύρων 1000 περίπου, ὅστις ἀποδεχόμενος τὴν ἐπισκευὴν τῶν οἰκιῶν του ζητεῖ καὶ τὰ ὑποσχεθέντα εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ δημοσίου δουκάτα 30 ἐτησίως, ὅπως συντηρηθῇ, ὡς περιλαμβάνεται εἰς τὸ προνόμιον τὸ δοθὲν ἄλλοτε διὰ τὰ ἐν Τενέδῳ συμβάντα, δι' ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἤθελον νὰ ἐκπατρισθῶσιν εἰς Βενετικὰς χώρας· τοῦ δὲ δευτέρου τὰ κτήματα δὲν ἐξετιμήθησαν. Ὁ Ἀμάραντος καὶ ὁ Παύλου ὑπῆρξαν πάντοτε πιστοὶ καὶ καλῆς φήμης. Ἐνεκα τούτου γίνεται ἀποδεκτὴ ἡ αἵτησις τῆς παροχῆς συντάξεως 30 δουκάτων ἐτησίως. Ἐπειδὴ δὲ τὰ κτήματα τοῦ Ἀμαράντου δὲν ἐξετιμήθησαν ὑπὸ τοῦ συμβουλίου Τενέδου, πρὸς ἱκανοποίησίν του νὰ ἐκτιμηθῶσι κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δουκὸς καὶ τῶν συμβούλων Κρήτης, ζητουμένων πληροφοριῶν καὶ νὰ ἀποζημιωθῇ ὡς οἱ ἄλλοι εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ἔχῃ ἀφορμὴν ἀγωγῆς. 1384, Αὐγούστου 30.

